

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7715/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА и ББ из ..., чији је пуномоћник Дубравка Вуковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Снежана Секулић, адвокат из ..., ради заштите од узнемиравања и утврђења, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2018/22 од 17.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2018/22 од 17.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2018/22 од 17.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2018/22 од 17.11.2022. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Бечеју П 815/21 од 07.06.2022. године, којом је усвојен тужбени захтев и тужени-противтужилац обавезан да о свом трошку уклони шут, отпад, делове моторних возила и друге ствари које је насуо на катастарску парцелу тужилаца-противтужених број ..., уписану у листу непокретности број .. к.о. ..., а која је у сувласништву тужиоца-противтуженог АА у 5/8 дела и тужиље-противтужене ББ у 3/8 дела, са овлашћењем тужилаца-противтужених да за случај непоступања по овом налогу о трошку туженог-противтужиоца уклоне све наведене ствари; одбијен противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да је стекао право својине на земљишту у површини од 7 а 20 м², у делу који је паралелан са међном границом пацеле према каналу на парцели број .. КО ..., укупне површине 33 а 89 м², у нумерички означеним координатама, те да се тужиоци-противтужени обавезу да трпе да се упише са својим правом својине на означеном делу непокретности у надлежном катастру непокретности; тужени-противтужилац обавезан да тужиоцима-противтуженима надокнади парничне трошкове у износу од 385.950,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлуку о заштити права својине тужилаца-противтужених од узнемиравања на описаном делу парцеле градског грађевинског земљишта, односно неоснованости захтева туженог-противтужиоца за утврђење својине на спорном делу парцеле, нижестепени судови су донели у складу са правним схватањима израженим кроз одлуке ревизијског суда у битно истоврсним чињеничним ситуацијама. Тужени-противтужилац је у конкретном случају у поседу спорног дела парцеле изграђеног градског грађевинског земљишта од маја месеца 1997. године, на основу усменог споразума физичких лица о промету права својине, који је у то време био искључен по императивној одредби члана 7. став 2. тада важећег Закона о грађевинском земљишту („Службени гласник РС“ бр 44/95).

Тужени-противтужилац као разлог за одлучивање о ревизији као посебној наводи потребу изјашњења о примени одредби члана 102. ставови 1. – 3. Закона о планирању и изградњи и члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа.

Потреба новог тумачења наведеног материјалног права код утврђених чињеница у конкретном случају не постоји. Закон о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр 72/2009 објављен 03.09.2009. године) ступио је на снагу дана 11.09.2009. године, од ког момента је по члану 102. право коришћења на парцели изграђеног грађевинског земљишта претворено у право својине, без накнаде. Од тог времена, па до пријема поднете тужбе у овој парници 26.01.2018. године, којим је по члану 39. став 7. Закона о основама својинскоправних односа најкасније прекинута савесност својинске државине туженог-противтужиоца, прошао је рок од 8 година а не 20 година, неопходан за стицање права својине по правном основу ванредног одржаја по члану 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа.

Како је у конкретном случају одлука о основаности тужбеног, односно неоснованости противтужбеног захтева донета у складу са напред наведеним меродавним материјалним правом, а тужени-противтужилац у прилогу ревизије није доставио одлуке судова донете по правним лековима као доказ различитог поступања у битно истоврсној чињеничној ситуацији, по оцени Врховног суда није испуњен ни један од законом предвиђених разлога за одлучивање о посебној ревизији, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 28.12.2017. године, противтужба дана 23.02.2020. године, вредност предмета спора (члан 33. став 2. ЗПП) по тужби је 10.000,00 динара, по противтужби 235.000,00 динара, који износи очигледно не премашују имовински цензус неопходан за дозвољеност ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић